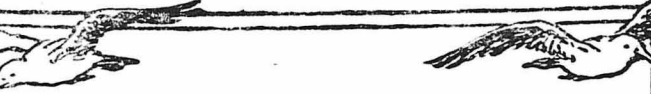

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενειακής τιμητικής» παντός № 4. Η αθήνατος υπερτιμησίας των παρὸ τῶν ὑποπρακτορέων ἀπαγορεύεται. Παρακαλούμεν ὄψει τοὺς ἀγαθὲς τοὺς μας ἀναγνώστες, ὁσάντις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντιλήθειαν τῶν τοιοῦτων (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

τι. να μὰς τὸ ἀνεξέρου ἀμέλειας

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνώστῶν μας ἀποσιτίλλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρείστος ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώται μας μὰς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἐπιταγῶν. Γιὰ τὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφροῦντες νὰ διχομήθῃ τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλον, ἐξέλιον, Ἡμερολόγιον κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα εἰσδήματα τιμῆς.

Εὐαγγ. Μαυροπούλου, Πειραιά. Το ποίημα σας «Τὸ ἄκακο» πολὺ καλὸν. Θερμὰ συγχαρητήρια. Ἐὰ δημοσιεῖθῃ ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ. Τὸ τετράστιχόν ὄχι ἐπιτυχές. Σ. Ἄναγνωστὸς τοῦ βουλ. ο. Μακρόβιαν (Κατερίνης). Καὶ τὸ πεζὸ καὶ τὸ εὐμετρο ἀνεπιτυχ. Π. Χ. Χαρτιάστου. Λευκάδας. Μὰς γράφετε ἐπὶ ἐπιστολῇ σας :

«Ἀξιώσιμα κύριε. Σὰς παρακαλῶ ὅπως δημοσιεῖσθε εἰς τὸ ἔγκριτον ὑμῶν ἐβδομαήμερον περιοδικὸν «Μπουκέτο» τοὺς κατωθὶ στίχους, γραμμένους μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ πόνο».

Δυστυχῶς ὅμως τὸ ποίημά σας αὐτὸ, ἂν καὶ ἤθεε στὸ ὅσως μὲ τρεῖς ὄψιας, δὲν εἶνε καλὸ. Ἰσοῦ καὶ ἡ ἀπόδειξις :

Η ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΣΙΑ ΑΘΗΝΑ

Προλατοῦσα στὸ μικρὸ σου τὸ σοκάκι καὶ προνοῦσα ἀπ' τὸ ὄραϊο (σου σπιτάκι,

τὸ λυγρὸ σου γὰ νὰ βλεπω (τὸ κορμάκι,

Εἶσαι ὑψηλὴ καὶ ὄραϊα σὶ (τὸ μαῦρο σου εὐδοχὸ

καὶ μοιάζεις σαν τὴν τῆς Ἀ. (θῆρας ἄλλοις ὄχι ποινούχου,

Εἶν' ἀλήθεια πῶς σοῦ πρέπει (καὶ σ' ἀξίζει,

τὸ νὰ σὶ λένε ἄλλοις ὅτι Ἀ. (θῆνα,

ἀφοῦ καὶ τὸ μικρὸ παιδί κα (νις γὰ νὰ γυρῆσῃ

καὶ πρὸς σοῖ τὰ ματια του νὰ (τοιγυροῦν,

Στὸ κρεβάτι ἐπινοῦ τὸ κορ (μὶ μου γυμνέου,

χαρτὶ καὶ μολύβι κρατεῖ κου (ρασμένο

καὶ σένα, Ἀθῆνᾶ μου, θέλε (νὰ ψάλλῃ

ἀφοῦ ἡ νεότης μου ἦδη θέλει. (Τὸ σῶμα, τὰ κάλλη

καὶ οὐ σὰν τὰ ὄρη (καὶ ἐὼν καὶ ἡ ἄλλη

καὶ μόνου σοῦ λείπει, μονάχι (τὸ δόρυ,

Στέλ. Ἀνεῖν. Πειραιά. Τὸ ποίημά σας κοινὸν. Ν. Π. Σ., Ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ κατὰ σας λόγια. Πέραστε ἀπ' τὸ γραφεῖο, πρῶτ' ἢ ἀπογευμα, καὶ συνεννοηθῆτε μὲ τὴν δεσποινίδα ὀπαλλήλων μας, Α. Π. Δ., Ρίον.

Στείλατε εἰς γραμματόσημα 4 δραχμῶν καὶ θὰ λάβετε τὸ φύλλον «Le Gant». Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας «Τὰ Ρόδα τοῦ Ἰούδα» ὄχι ἐπιτυχές. Κακὸν ἐν τῷ συνόλω του. Θ. Γάσσου. Ἄρταν. Ἡ «Κοιλίς τοῦ Χρυσοῦ» δὲν ἔχει ἐκδοθῆ ἰσὶ βιβλίον ἀπ' τὸ «Μπουκέτο». Κ., Ἀθήνα. Τὸ πεζογραφεῖόν σας ὄχι ἐπιτυχές, δυστυχῶς. Εὐαγγ. Ἐνταῦθα. Καὶ τὸ διήγημα καὶ τὰ ποιήματά σας, ὄχι καλὰ. Ἰσοῦ π.χ. τὸ «Δυὸ Μετάκια Γαλιανᾶ» :

Δυὸ μάτιακι γλυκὰ γαλιανὰ, κάλιο χλωμὸ δειλίνο,

Τὴν καρδιά μου πληγώσαν (βαρεία.

Ἄ ἔμοσ τί θὰ γίνω. Ὡ σὺ Ἀνθρωπὴ Χάρε, τὴν ψυχὴ μ' ἔλα πάρε.

Κι' ἀφοῦ μὰς ρωτᾶτε ἂν πρέπει νὰ συνεχίσετε νὰ γράφετε στίχους καὶ πεζὰ, ἢ ὄχι, σὰς ἀπαντᾶμε : Μὴ γράφετε πλέον. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερον.

Ἄ π τ ε ρ η Πεταλοῦδα, Κυπαρισσία. Στείλατε τοὺς στίχους σας, καὶ θὰ σὰς ποῦμε καὶ ὅσας τὴν ἀλήθεια, γυμνὴν καὶ κομμένην. Πλ. η γ ω μ ἐ ν η Κισροῦδᾶ, Ἀργυροῦλα. Καὶ τὸ σημερινὸν ποίημά σας ὄχι καλόν. Ὡστε... διαβάσατε ἀκόμα, διαβάσατε ποῦλ. Τὸ ἀπὸπέλοισμα θὰ εἶνε πάντως — ὁσῶς ἢ ἄλλως — καλόν. Ἀριστ. Χρόνην. Ἐνταῦθα. Ἡ μετάφρασις τοῦ διηγήματος τοῦ Ἰατάνειν ὄχι διεμπροσθετικῶς. Γ. Ράκσεθις. Ἄγ. Νικόλαον. Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοὶ. Ἐλαττωματικοὶ καὶ πολὺ κοινοί. Π. Γ. Β., Πειραιά. Τὸ διήγημά σας χωρὶς ἐνδιαφέρον καὶ φριχτὰ κακογραμμένον, μὲ πολλὰ καὶ διάφορα λάθη. Διαβάσατε ν' ἀποχτήσατε τὴν ἀπαιτούμενην μόρφωσιν κι' ἔπειτα περὶ γράφετε καὶ διηγήματα. Α. Ι. Β ο ς, Κυπαρισσία. Τὸ διήγημά σας ὄχι καλόν. Καὶ γραμμένον ἀπροσέκτα. Δ. Κ., Ἐνταῦθα. Οἱ στίχοι σας καλοὶ. Ἐὰ δημοσιεῖσθον ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ. Β. Κ. ε ρ α γ κ ε ὂ ς η ν, Τραπεζοῦσαν. Καταλόγος τῶν ἐκδόσεων μὰς δημοσιεύεται συχνὰ ἐν τῇ ἐφημερίδᾳ τοῦ «Μπουκέτου». Ὡς τὸν ὄρθετε ἐκόλου. Ἄ λ κ η ν Ν τ ι ν ο ν, Πειραιά. Τὸ πεζογράφημά σας ἔχει καλόν. Γιὰ τὰ θερμὰ σας λόγια, πολὺ εὐχαριστοῦμεν. Α. Ἄ π ο σ τ ο λ ῆ ὅ η ν, Βέρου. Ἡ μετάφρασις σας ὄχι ἐπιτυχῆ. Γ. Μ ο τ ἄ ρ η ν, Χίου. Τὸ ποίημά σας καλόν καὶ θὰ δημοσιεῖθῃ ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ. Ι. Μ α κ ρ ῆ ν, Κερκυρῶν. Ὅχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν πάντως θερμῶς. Ἡ λ. Δ α μ μ ι α ν ῆ ὁ ν ῆ ν, Πειραιά. Μὰς γράφετε ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας : «Ἀγαπητὸ Πονεῖρο πέζ μου τί εἶνε ἄνθρωπος ;» Ἄλλὰ ἐν τῇ ἐρώσει αὐτῇ ἀπαντᾶτε περὶ ὁ ἴδιος καὶ μάλιστα ἐμμέτρος :

Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος ; ποῦ ἐπιθυμεῖ τὴν δόξαν, καὶ ποῦ νὰ τὸν δοξάζουν θέλει ἢ οἰκονομῆν, ὄλοι, καὶ κατὶ παραπάνω ἀκόμα.

Ποῦ δὲν εἶνε τίποτα ἄλλο, παρὰ μίαν χούφτα χῶμα.

Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος ; ποῦ ἐπιθυμεῖ τὰ πλοῦτι, πάντα αὐτὰ ἐπιδιώκει καὶ ἀνευρεῖται ἐπὶ πλουτοκρατῶν θὰ γίνῃ ἀκόμα,

Ποῦ δὲν εἶνε τίποτα ἄλλο, παρὰ μίαν χούφτα χῶμα.

Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος ; ποῦ τὸν κυριεύει ἡ φιλαρχεια, ποῦ θέλει νὰ ὑποτάσῃ ὄλους, καὶ νὰ εἶνε κυρίαρχος μόνος, καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμα,

Ποῦ δὲν εἶνε τίποτα ἄλλο, παρὰ μίαν χούφτα χῶμα.

Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος ; ποῦ τὸν κυριεύει ἡ μαγία, καὶ τὰ κακοῦργατον ἐνοικτετα (θηρεῖον,

αἶμα νὰ χύσων γυμνοῦν καὶ κεραυνοῖς θέλει νὰ γίνῃ ὁ (κόμω,

Ποῦ δὲν εἶνε τίποτα ἄλλο, παρὰ μίαν χούφτα χῶμα.

Μετὰ τὴν ἐκτενὴ αὐτῇ ἐξήγησιν τοῦ τί εἶνε ἄνθρωπος, εἶνε περιττὸν νὰ ποῦμε κι' ἐμεῖς τὴ γνώμην μας. Καὶ σιωποῦμεν. Α. Γ. Τ ο σ α ρ, Ἐνταῦθα. Μὰς γράφετε ἐπὶ ἐπιστολῇ σας :

«Σὰς ἔστειλα ἀπὸ μίης ἑξ-δομάδος ποίημα μου ὑπὸ τὸν τίτλον «Δεῦμα τῆ νύχτα» χωρὶς κρείσσ. Ἰσοῦς δὲν τὸ ἐλάσατε ὑπ' ὄψιν ἄλλὰ τὸ νῆον μου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνοιξὶς» πρέπει νὰ τύχῃ ἀρκετῆς προσο-χῆς, ἀπ' ἑνὸς μὲν διότι συνο-δεύεται ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα χερίματα, τὰ ὁποῖα δέον νὰ γραμμένουν ὡς ἀμοιβὴ καὶ τοῦ πρώτου ποιήματος, ἀπ' ἑ-τέρου διότι νομίζω τοῦλάχιστον ὅτι εἶνε καλλίτερον τοῦ πρώτου. Ἐνισχύετε ἡμᾶς τοὺς ὄπως-δῆποτε μελαγχολούντας καὶ πονούντας :

Δυστυχῶς ὅμως τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καθόλου καλόν. Ἰσοῦ ἐνα του τετράστιχο :

Κυλὰ ἢ καθε ἐποχὴ ! Τὸν κάταστρο χειμῶνα ἢ ἀνοιξὶς ἀκολουθεῖ σιωπηλὰ τὸν διαχνεῖ, λοιπόν ; Ἐχομε δίκρον ; Ναι, ὑποθέτομε.